

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3018/2021
01.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Чеперковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Петар Димитријевић, адвокат из ... и ГГ из ..., ради утврђивања права својине у брачној и породичној заједници и повреде права на нужни део, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 188/21 од 18.02.2021. године, у седници одржаној 01.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 188/21 од 18.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 2209/16 од 07.12.2016. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је утврђено према туженима да је тужиља по основу стицања заједничке имовине у браку са сада пок. ДД, бив. из ..., увећала вредност његове посебне имовине која се састоји од приземља породичне стамбене зграде и помоћних објеката - мале гараже, живинарника, обора и пољског WC-а, све постојеће на кп.бр. .. КО ..., коју је он оставио у наслеђе туженом ББ на основу судског тестаментационог од стране Општинског суда у Врњачкој Бањи Р 31/92, па је обавезан тужени ББ да тужиљи плати 143.829,86 динара са законском затезном каматом почев од 01.12.2012. године па до исплате. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев, па је утврђено према туженима ББ и ВВ да је тужиља у браку са сада пок. ДД, бив. из ..., доприносила у изградњи поткровља породичне стамбене зграде ближе описане у ставу првом изреке пресуде, коју је он судским тестаментом оставио у наслеђе туженом ББ, па је обавезан тужени ББ да тужиљи на име стицања без основа плати 710.654,95 динара са законском затезном каматом почев од 20.11.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке утврђено је према туженима да је тужиљи повређен нужни део тестаменталним располагањем имовином пок. ДД, који је судским тестаментом ближе описаним у ставу првом изреке пресуде, располагао делом своје имовине у корист тужених, па су обавезани тужени да тужиљи на име повреде нужног дела исплате и то: тужени ББ

595.723,96 динара, а тужена ВВ 242.606,25 динара, све са законском затезном каматом почев од 20.11.2013. године па до исплате. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 188/21 од 18.02.2021. године, ставом првим изреке укинута је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и у овом делу тужба је одбачена. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужени ББ и ВВ поднели су одговор на ревизију тужиље.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.01.2012. године. Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2732/15 од 27.09.2016. године укинута је првостепена одлука којом је одлучено о тужбеном захтеву и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. Побијано другостепено решење донето је 18.02.2021. године, односно после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), на чију примену упућује члан 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става један овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

Ревизијом се оспорава правилност другостепене одлуке којом је, одлучујући о жалби тужених ББ и ВВ, укинута првостепена пресуда и одбачена тужба у делу којим је тужиља тражила да се утврди према туженима да је тужиљи повређен нужни део тестаменталним располагањем имовином пок. ДД, бившег из ... .

У конкретној правној ствари се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, при чему је вредност предмета спора побијаног дела 838.330,21 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Према томе, како у конкретној ситуацији ревизија не би била дозвољена против правноснажне пресуде, с обзиром на то да новчано потраживање не прелази вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиље није

дозвољена против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, у смислу одредбе члана 420. став 1. и 2. ЗПП.

Нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака. Наиме, када је другостепени суд по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу, по врсти одлуке то је учињено решењем и у тим случајевима је елиминисана примена поменуте одредбе закона, јер се о ревизији одлучује применом члана 420. ЗПП.

Цитирана одредба члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП садржи и део који захтева да другостепени суд усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака, што значи мериторно окончање спора. Решењем којим се одбацује тужба не одлучује се о тужбеном захтеву, а тиме и праву на чије остварење је захтев усмерен. Имајући у виду предмет спора, конкретно захтев тужиље да се утврди да је повређен нужни део тестаменталним располагањем, те да је решењем другостепеног суда тужба одбачена у том делу, у том случају ревизија тужиље није дозвољена по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. ЗПП, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**